

Storviksanden Camping

► Storviksanden Camping - Konsekvensutredning reindrift

Oppdragsnr.: 52304046 Dokumentnr.: 1 Versjon: 1 Dato: 2024-02-19

Oppdragsgiver: Storviksanden Camping
Oppdragsgivers kontaktperson:
Rådgiver: Simen Olafsen
Oppdragsleder: Gøran Antonsen
Fagansvarlig: Simen Olafsen
Andre nøkkelpersoner: Magne
 Haukås

1	2024-02-19	Storviksanden Camping - Konsekvensutredning Reindrift	SimOla	MagHau	GørAnt
Versjon	Dato	Beskrivelse	Utarbeidet	Fagkontrollert	Godkjent

Dette dokumentet er utarbeidet av Norconsult som del av det oppdraget som dokumentet omhandler. Opphavsretten tilhører Norconsult. Dokumentet må bare benyttes til det formål som oppdragsavtalen beskriver, og må ikke kopieres eller gjøres tilgjengelig på annen måte eller i større utstrekning enn formålet tilsier.

► Sammendrag

Storviksanden Camping AS ønsker å legge til rette for camping/overnatting/turistformål på østsiden av Strandveien og på barnehageområde på vestsiden av strandveien. Sistnevnte gjelder ift. endret bruk av eksisterende bygningsmasse, dvs. ikke noe ny bebyggelse. På barnehageområdet ønskes det i tillegg åpnet for kafe/bevertning. Noe av området er bebyggt. Området for eksisterende butikk er tas også med for å oppdatere gjeldende regulering til faktisk situasjon, samt at området mellom butikken og barnehage medtas som friluft-/rekreasjonsområde hvor det blant annet ønskes tilrettelagt for minigolf.

Området inngår i kommuneplanens arealdel 2014-2025 (planID 201304), og er avsatt til offentlig eller privat tjenesteyting, fritids- og turistformål, kombinert bebyggelse og anleggsformål.

Om forstyrrelser og inngrep i reinbeiteområder

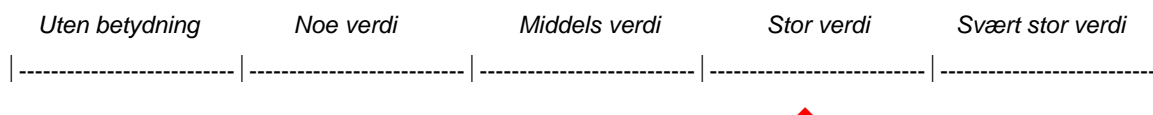
Det er generell enighet om at både inngrep og menneskelig aktivitet i reinbeiteområder har negative konsekvenser for reindriften. Forskning på effekter av tekniske inngrep og forstyrrelser har vist at reinsdyr er sårbare ovenfor både inngrep og tilhørende menneskelig aktivitet. Reinsdyr reagerer videre negativt på støv og lukt som de kan forbinde med fare.

Verdivurdering

I selve planområdet, og i umiddelbar nærhet, er beiteverdien svært begrenset som følge av topografi, diverse inngrep og dyrka mark. Men, på grunn av at planområdet er en landskapsmessig flaskehals som binder to beiteområder sammen, er planområdets influensområde betydelig større enn planens nærområde. Flytt- og trekkleia som går gjennom planområdet binder sammen disse beiteområdene, og dersom planforslaget får negative konsekvenser for flytt- og trekkleia, vil også muligheten til å utnytte beiteområdene kunne bli svekket. Derfor er det også relevant å ta med beite nord, nordøst, sør og sørvest for Storvik i verdivurderingen.

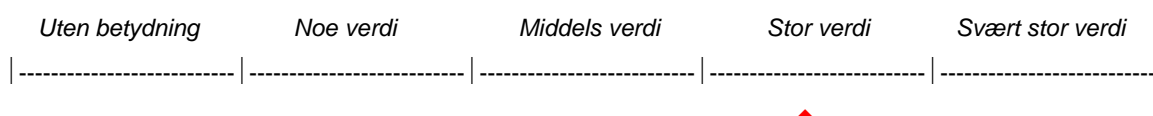
Verdivurdering beiteområde

Vår-, sommer- og høstvinterbeitene ved Storvik vurderes å ha *middels* verdi. Området ligger helt i randsonen av distriktets vinterbeiter, men da vinterbeiter er distriktets minimumsfaktor og vinterbeitene ut mot kysten har blitt særlig viktige de senere årene som følge av klimatiske endringer, vurderes de til å ha *stor* verdi. Samlet vurderes verdien av tiltaks- og influensområdets reinbeiter til *stor* verdi.

Verdivurdering flyttleie

Flyttleia som berøres av planområdet er en av to flyttleier som binder sammen større beiteområder. Den vurderes til å ha *stor* verdi

Vurdering av påvirkning

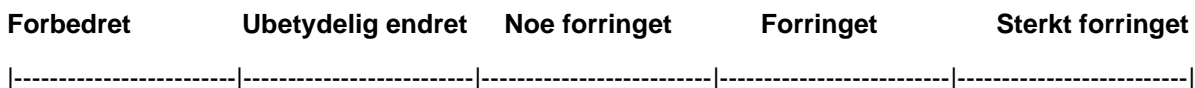
I telefonsamtale 16.01.2024 redegjorde distriktsleder for at de hadde vært på befaring av området sammen med representanter fra statsforvalteren og kommunen. Ut ifra det de så på denne befaringen, så var distriktsleders oppfatning at planen ikke vil medføre nevneverdige konsekvenser for reinbeitedistriktet, dersom man holder seg til den foreslåtte planen.

Fra Gildeskål kommune har vi fått oversendt et referat fra befaringen som viser at tre representanter for distriktsstyret deltok, sammen med tre representanter fra Statsforvalteren reindriftsavdeling, samt to representanter fra kommunen. Formålet med befaringen var å se på flere foreslåtte nye byggeområder i forslag til revidert kommuneplanens arealdel, hvorav Storviksanden Camping var en. I referatet gjengis det ikke noen uttalelse fra reinbeitedistriktet angående Storviksanden Camping.

Kommunens ansatte som var med på befaringen og skrev referatet, fortalte at distriktet ikke hadde sagt noe angående Storviksanden Camping under befaringen. Distriktet ble forelagt referatet fra befaringen og bedt om å gi en uttalelse til referatet og forslagene i KPA innen 15.10.23. I sin uttalelse 10.10.23 skriver distriktet at de har diskutert de forskjellige prosjektene fra KPA i distriktsstyret. Distriktet kommer med innvendinger mot flere av de andre forslagene i arealplanen, men nevner ikke Storviksanden Camping. Distriktet syntes referatet så greit ut, men påpekte noen mindre endringer som ikke gjaldt Storviksanden Camping.

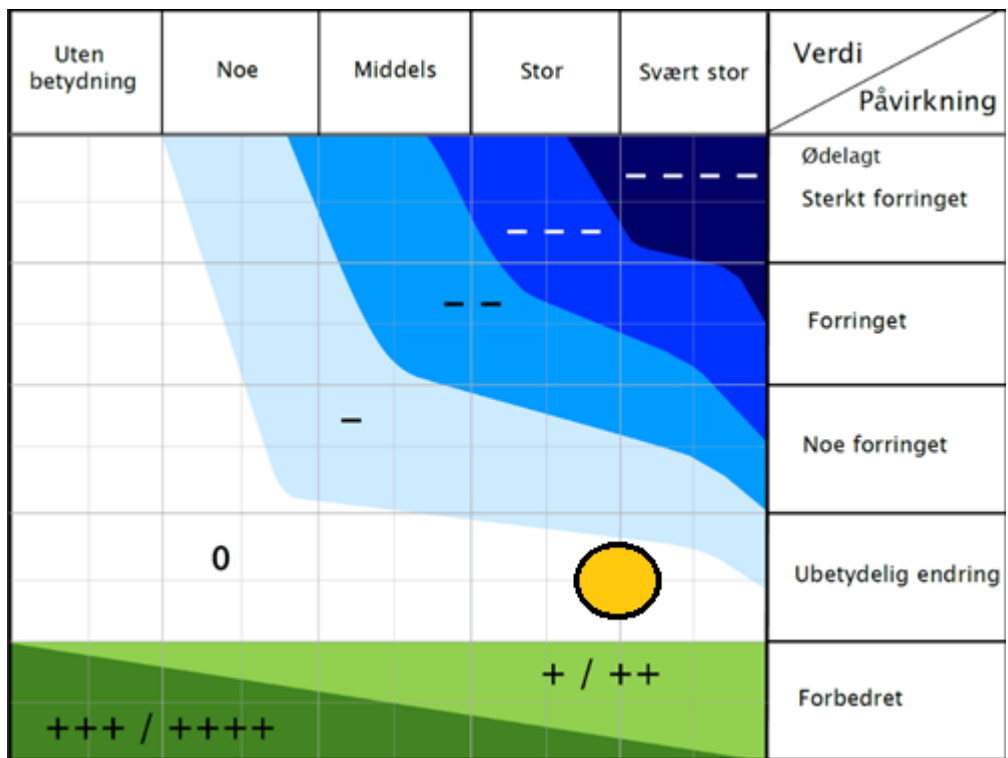
Campingplassen vil kunne generere en økt menneskelig ferdsel i de omkringliggende beiteområdene. Ettersom dette området hovedsakelig er blitt benyttet som vinterbeiter i senere år, vurderer vi at denne økningen i menneskelig ferdsel vil ha begrenset påvirkning

Vi vurderer at utbyggingen av Storviksanden Camping ikke vil ha noen nevneverdig påvirkning på reindriften i området, slik at området vil bli *ubetydelig endret*.

Vurdering av konsekvens

Verdien av plan- og influensområdet er vurdert til *stor* verdi for reindrift og påvirkningen er vurdert til å være *Ubetydelig*. Dette gir en konsekvensgrad tilsvarende *uten betydning* (0).

Figur 1: Beregnet konsekvens av det planlagte tiltaket i henhold til Håndbok V712. Konsekvens fremkommer ved å sammenholde grad av verdi i x-aksen med grad av påvirkning i y-aksen. De to skalaene er glidende.

Vurdering av samlet belastning

Tiltaket med utbygging av Storviksanden camping vil etter vår vurdering ikke medføre noen nevneverdig økning i samlet belastning for Saltfjellet reinbeitedistrikt.

Avbøtende tiltak

I dette tilfellet ser vi ikke noen spesielle behov for avbøtende tiltak.

► Innhold

1	Bakgrunn og beskrivelse av tiltaket, planområdet og tilstøtende områder	7
2	Metode	8
2.1	Kunnskapsgrunnlag	8
2.2	Metodikk	9
2.3	Usikkerhet	9
3	Om Saltfjellet reinbeitedistrikt	10
3.1	Grenseoverskridende reindrift	10
3.2	Nøkkeltall	11
3.3	Beite- og driftsforhold i distriktet	12
3.4	Status samla belastning og utfordringer i reinbeitedistriktet	19
4	Kjent kunnskap om inngrep og menneskelig aktivitet sin påvirkning på rein og reindrift	22
4.1	Reinbeiter og funksjonsområder	22
4.2	Generelt om forskning på inngrep og aktivitet i reinbeiteområder	22
4.2.1	<i>Direkte lokale effekter, indirekte regionale effekter og kumulative effekter</i>	23
5	Verdivurdering, vurdering av påvirkning og konsekvenser	25
5.1	Områdebeskrivelse og verdivurdering	25
5.2	Påvirkning og konsekvensvurdering	27
5.3	Planforslagets effekt for samlet belastning	28
6	Avbøtende tiltak	29
7	Referanser	31

1 Bakgrunn og beskrivelse av tiltaket, planområdet og tilstøtende områder

Storviksanden Camping AS ønsker å legge til rette for camping/overnatting/turistformål på østsiden av Strandveien og på barnehageområde på vestsiden av strandveien. Sistnevnte gjelder ift. endret bruk av eksisterende bygningsmasse, dvs. ikke noe ny bebyggelse. På barnehageområdet ønskes det i tillegg åpnet for kafe/beverving. Noe av området er bebyggt. Området for eksisterende butikk er tas også med for å oppdatere gjeldende regulering til faktisk situasjon, samt at området mellom butikken og barnehage medtas som friluft-/rekreasjonsområde hvor det blant annet ønskes tilrettelagt for minigolf.

Området inngår i kommuneplanens arealdel 2014-2025 (planID 201304), og er avsatt til offentlig eller privat tjenesteyting, fritids- og turistformål, kombinert bebyggelse og anleggsformål.

Figur 2: Situasjonsplan Storviksanden camping

2 Metode

2.1 Kunnskapsgrunnlag

Kontakt med reinbeitedistrikt og offentlige instanser

Det er tatt kontakt med Saltfjellet reinbeitedistrikt over telefon. I telefonsamtale 16.01.2024 redegjorde distriktsleder for deres bruk av området. Han fortalte at de hadde vært på befaring av området sammen med representanter fra statsforvalteren og kommunen

Fra Gildeskål kommune har vi fått oversendt et referat fra befaringen som viser at tre representanter for distriktsstyret deltok, sammen med tre representanter fra Statsforvalteren reindriftsavdeling, samt to representanter fra kommunen. Formålet med befaringen var å se på flere foreslåtte nye byggeområder i forslag til revidert kommuneplanens arealdel, hvorav Storviksanden Camping var en.

Kommunens ansatte som var med på befaringen og skrev referatet, fortalte at distriktet ble forelagt referatet fra befaringen og bedt om å gi en uttalelse til referatet og forslagene i KPA innen 15.10.23. I sin uttalelse 10.10.23 kom distriktet med sin uttalelse til referatet og forslagene i KPA som hadde vært gjenstand for befaring.

Reindriftras arealbrukskart

Landbruksdirektoratet (2021 a) om reindriftras arealbrukskart:

Reindriftras arealbrukskart (reindriftskart) er næringens egen illustrasjon på hvordan reindriftsområdene brukes. Sammen med distriktsplanen er kartet et viktig verktøy for å synliggjøre og gi oversikt over reindriftras behov for arealer. Det er derfor viktig at innholdet i distriktsplanen harmonerer med arealbrukskartet.

Reindriftras arealbruk er tilpasset skiftende, naturgitte forhold og også samfunnsmessige endringer. Det lar seg derfor ikke gjøre å kartfeste alle sider ved arealbruken på en helt nøyaktig måte. Kartet er en illustrasjon på hvordan reindrifta i hovedsak og normalt bruker områdene. Kartet er et informasjonskart.

Kartene er utarbeidet som oversiktskart og i stor målestokk. Informasjonen i reindriftskartene må derfor brukes med forbehold om at denne er veiledende. Til konkrete planleggingsoppgaver må arealbrukskartenes informasjon suppleres ved at det innhentes nærmere opplysninger fra den aktuelle statsforvalter (tidligere fylkesmann) og reinbeitedistriktene.

Som navnet sier, er arealbrukskartene reindrifta sine egne kart. Det er reinbeitedistriktene som har lokalkunnskapen om arealbruken innenfor sitt distrikt, og det er derfor også reinbeitedistriktene som har tegnet manuskartene på 1:50 000 kart som senere er blitt digitalisert. Dette innebærer at arealbrukskartene er å regne som oversiktskart og gjenspeiler den normale bruken av arealene (Landbruksdirektoratet 2014). Vær, vind, snøforhold, inngrep og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene kan påvirke den normale bruken. Slike endringer fra år til år fanges ikke opp av arealbrukskartene. Det er derfor viktig å innhente informasjon fra reinbeitedistriktene for å supplere reindriftras arealbrukskart.

Reindriftras arealbrukskart er med ny ajourholdsløsning nå gjenstand for potensiell kontinuerlig revisjon/vedlikehold (Landbruksdirektoratet 2021 b).

Distriktsplaner

Alle reinbeitedistrikt skal i henhold til reindriftsloven § 62 utarbeide distriktsplan med informasjon om blant annet flyttemønster, beitebruk, motorferdsel og reindriftsanlegg i distriktet (Lovdata 2017 a). Planen er distriktets dokument, og har som formål å være et hjelpemiddel for offentlig planlegging. Den skal gi en

grunnleggende innføring i den lokale reindriften i distriktet, og være et godt utgangspunkt for videre kunnskapsutveksling med reinbeitedistriktet.

På grunn av blant annet skiftende natur- og driftsforhold, er det ikke mulig å beskrive alle sider av reindriften på en eksakt måte. Distriktsplanen er derfor ikke en fullstendig skildring av driften i distriktet, og større og mindre avvik fra planen er både vanlig, nødvendig og lovlig. Unøyaktigheter kan også forekomme, og det er viktig å ha dialog med reinbeitedistriktet i enkeltsaker for å kvalitetssikre opplysninger (Statsforvalteren 2021).

2.2 Metodikk

Vurdering av verdi, påvirkning og konsekvens

Metoden for vurdering av verdi, påvirkning og konsekvens følger Vegvesenets håndbok V712 (Statens vegvesen 2021).

Referansealternativ

Tiltaket konsekvens vurderes opp mot tilstanden slik den ser ut i dag, også kalt referansealternativ (eller 0-alternativet). For utredningen innebærer dette at alt av eksisterende infrastruktur/utbygging som eksisterer innenfor influensområdet i dag er en del av referansealternativet. Også gjeldende arealplaner i området er del av referansealternativet.

2.3 Usikkerhet

Det kan knyttes usikkerhet til flere deler av en konsekvensvurdering. En konsekvensvurdering skal så langt det er mulig baseres på fakta, men nødvendig data er imidlertid ikke alltid tilgjengelig. I tillegg skal en konsekvensvurdering vurdere fremtidig tilstand, noe som det alltid vil være knyttet usikkerhet til.

3 Om Saltfjellet reinbeitedistrikt

Saltfjellet reinbeitedistrikt er Nordlands største distrikt både i areal, antall siidaandeler og i antall rein. Distriktet består av sju siidaandeler, og det øvre reintallet i distriktet er 3 500 rein i vårflokk.

Reinbeitedistriktet er 5 835 km² stort, og fikk sine nåværende grenser fastsatt i 1999. Distriktet har beiterett i seks kommuner (Gildeskål, Meløy, Bodø, Beiarn, Rana og Saltdal kommuner). Saltfjellet reinbeitedistrikt grenser mot Duokta reinbeitedistrikt i nord, Balvatn reinbeitedistrikt i nordøst, Ildgruben reinbeitedistrikt i sør og Hestmannen/Strandtindene reinbeitedistrikt i sørvest. I nordvest grenser distriktet mot havet.

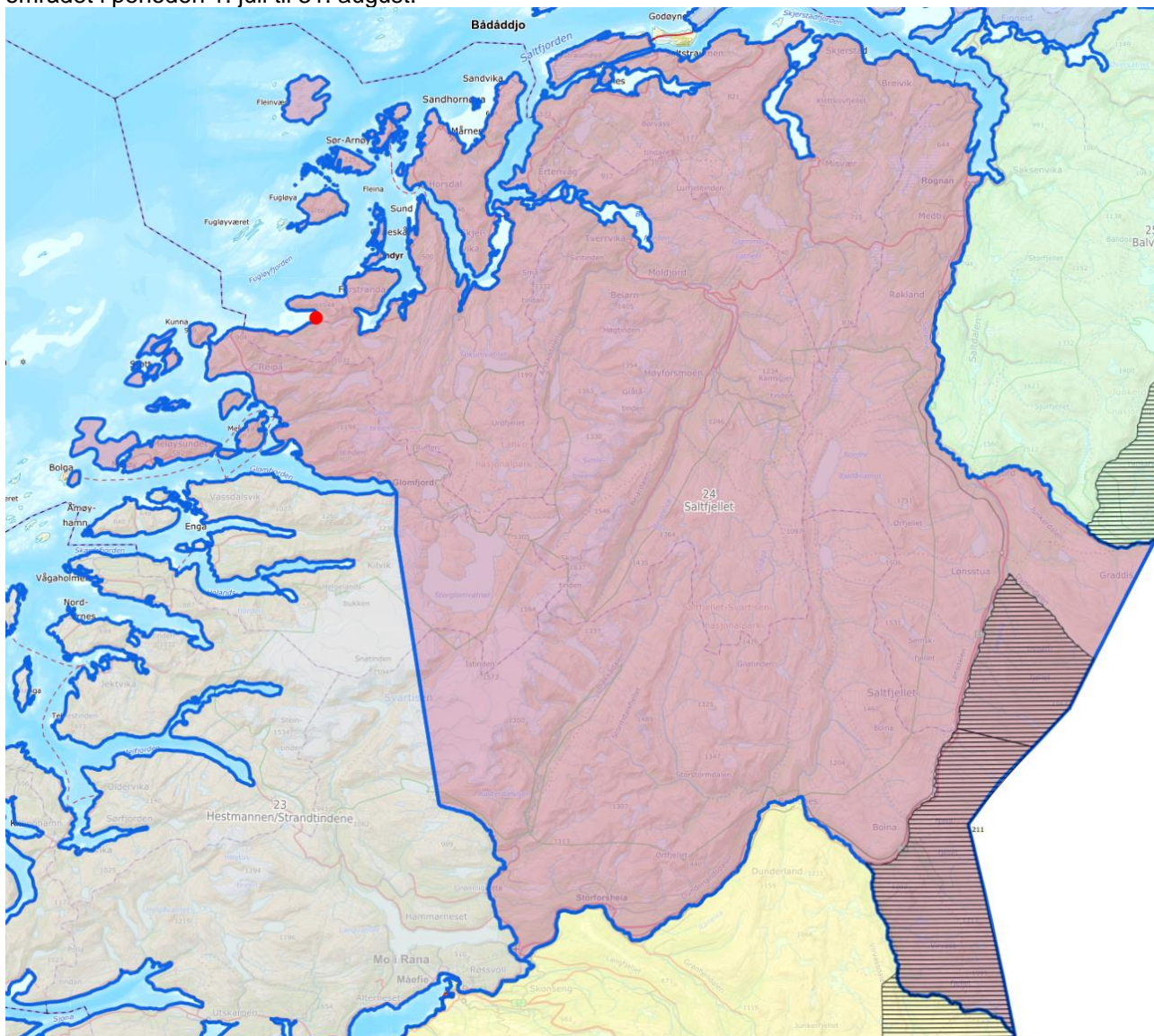

Figur 3: Saltfjellet reinbeitedistrikt er markert med rosa. Planområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

3.1 Grenseoverskridende reindrift

Saltfjellet reinbeitedistrikt grenser i øst mot tre svenske samebyer (Semisjaur Njarg, Svaipa og Gran), og disse har også beiterett i Saltfjellet reinbeitedistrikt øst for E6 (jf. Figur 2) i henhold til Grensereinbeiteloven

(Lovdata 2021) og Forskrift om beiteområder for svensk rein (Lovdata 2005). Samebyene har beiterett i dette området i perioden 1. juli til 31. august.

Figur 4: Skravert område på kartet viser områder hvor svenske samebyer har beiterett innenfor Saltfjellet reinbeitedistrikts beiteområder øst for E6. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

Saltfjellet reinbeitedistrikt har tidligere hatt konvensjonsbeiter i Sverige, og i forslag til ny konvensjon fra 2001 (Norsk-Svensk Reinbeitekommissjon) skulle distriktet bli tildelt Bureå-Sikeå (helt øst i Sverige ved Botnsviken) og Násavárre (like øst for Nasafjellet på grensen til Sverige) som vinterbeiteområder (henholdsvis 1. oktober - 30. april og 1. november - 30. april). Svensk-Norsk reinbeitekonvensjon er imidlertid enda ikke ratifisert, så Saltfjellet reinbeitedistrikt har i praksis ikke tilgang til konvensjonsbeitene i Sverige.

3.2 Nøkkeltall

Nøkkeltallene er blant annet basert på Ressursregnskap pr 2023:

	Saltfjellet reinbeitedistrikt	Nordland reinbeiteområde	Norge
Siidaandeler	7	41	539
Antall personer i siidaandelene	41	259	3 291
Øvre reintall	3 500	18 200	210 600
Reintall pr 31.3.2023	3 388	13 956	215 481
Okserein som % av flokken pr 31.3.2023	6 %	9 %	6 %
Simlerein som % av flokken pr 31.3.2023	72 %	71 %	78 %
Kalv som % av flokken pr 31.3.2023	23 %	20 %	16 %
Kalver til slakt og til påsett (etter tap) 22/23	36 %	38 %	48 %
Totaltap voksne og kalv 22/23	34 %	31 %	23 %
Slakteprosent (% av vårflokk) 22/23	11 %	14 %	30 %
Gjennomsnittlig slaktevekt kalv siste 5 år	20,3 kg	21,8 kg	19,4 kg
Bruttoareal	5 835 km ²	32 613 km ²	146 451 km ²

3.3 Beite- og driftsforhold i distriktet

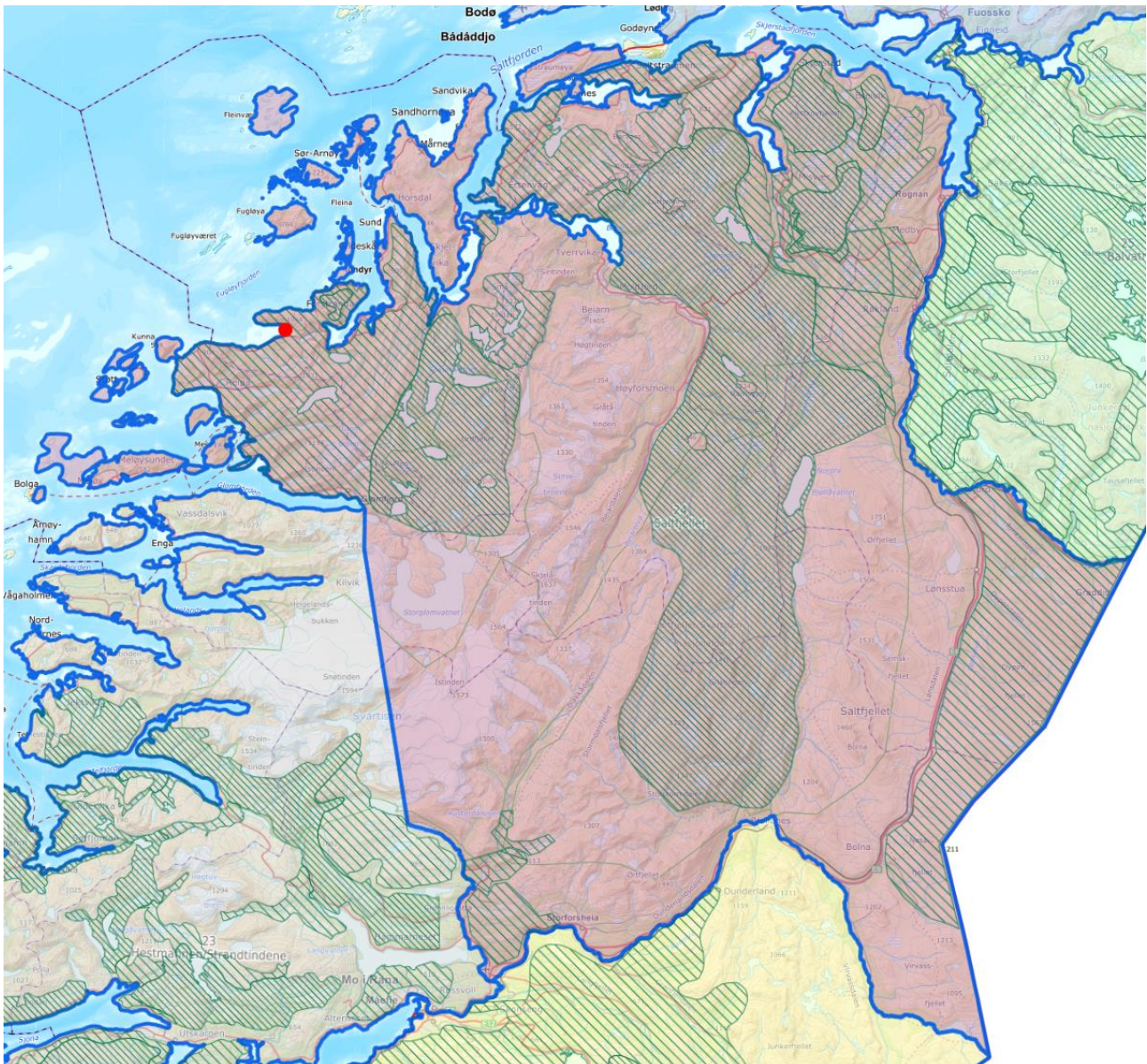
Reinen beiter ute hele året og reindriften er derfor avhengig av naturgitte forutsetninger. Plante- og lavsammensetning til ulike årstider og vær- og føreforhold medfører at reindriften til enhver tid må kunne tilpasse driften til de gjeldende forholdene i naturen. Reindriften er avhengig av fleksibilitet til å endre bruken av beitemålene, og ha tilgang til alternative beiter når forholdene krever det.

Saltfjellet reinbeitedistrikt er et helårsdistrikt med alle sesongbeiter innenfor distriktsgrensene. Det er ikke beitetidsbegrensninger i distriktet

Vårbeiter og kalvingsland

Saltfjellet reinbeitedistrikt har god tilgang på egnede kalvingsland. Kalvingsområdene er sentralt i distriktet. Store deler av distriktets kalvingsland er i Beiarn kommune – øst for Beiardalen. Stalloroggi og Gila i sør er det sentrale kalvingsområdet som brukes hvert år. Lurfjellområdet blir også brukt som kalvingsområde de årene hvor det er tilfredsstillende snø- og beiteforhold. Også området ved Klettkovfjellet helt nord i distriktet brukes enkelte år som kalvingsland.

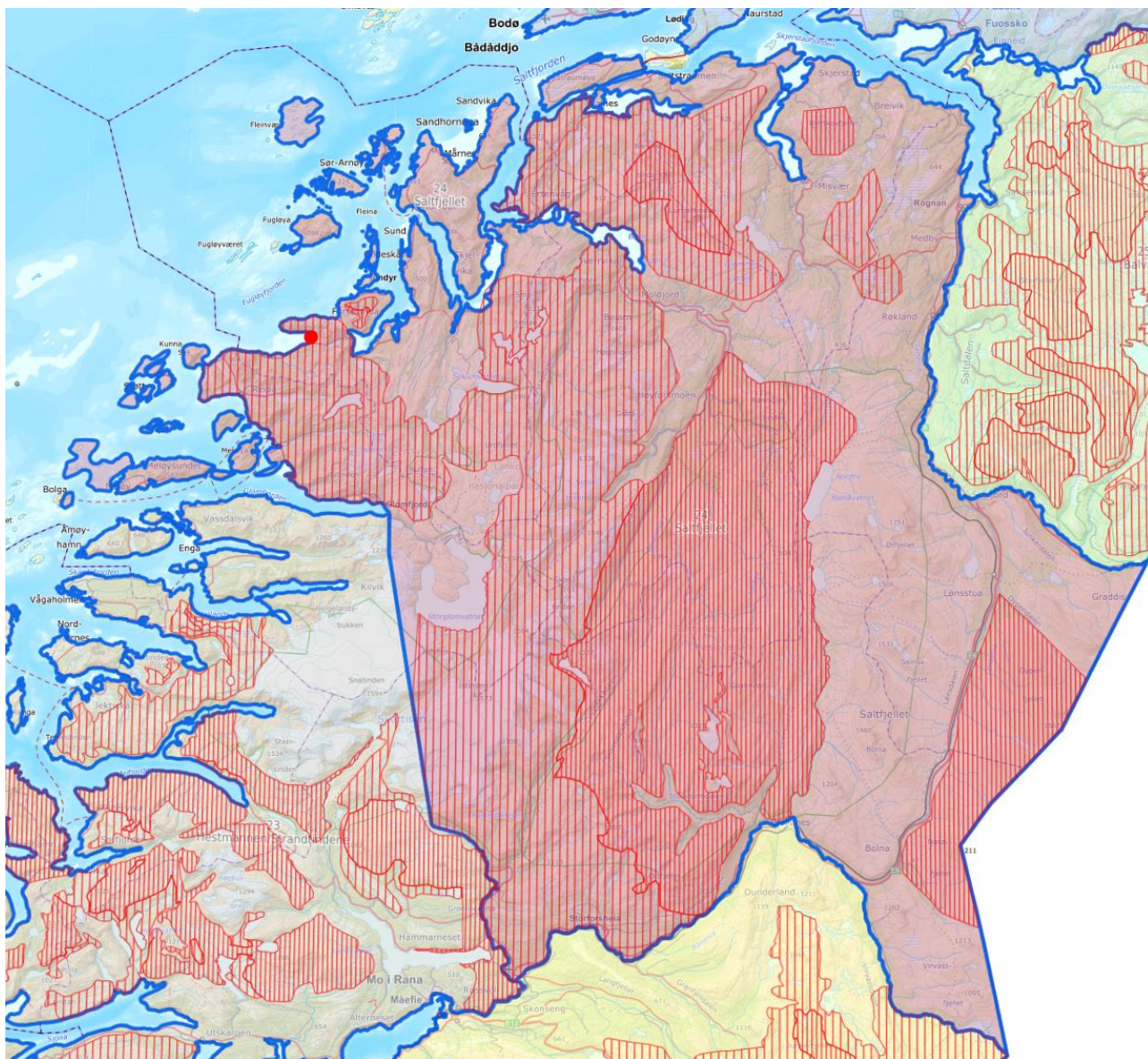
Øvrige vårbeiter (okse- og simlebeiteland) er hovedsakelig i den nordlige delen av distriktet, og øst for E6.

Figur 5: Vårbeiter og kalvingsland i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindrifts arealbrukskart. Kalvingsland og tidlig vårbeite er markert med tett skravur, mens okse- og simlebeiteland er markert med mindre tett skravur. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

Sommerbeiter

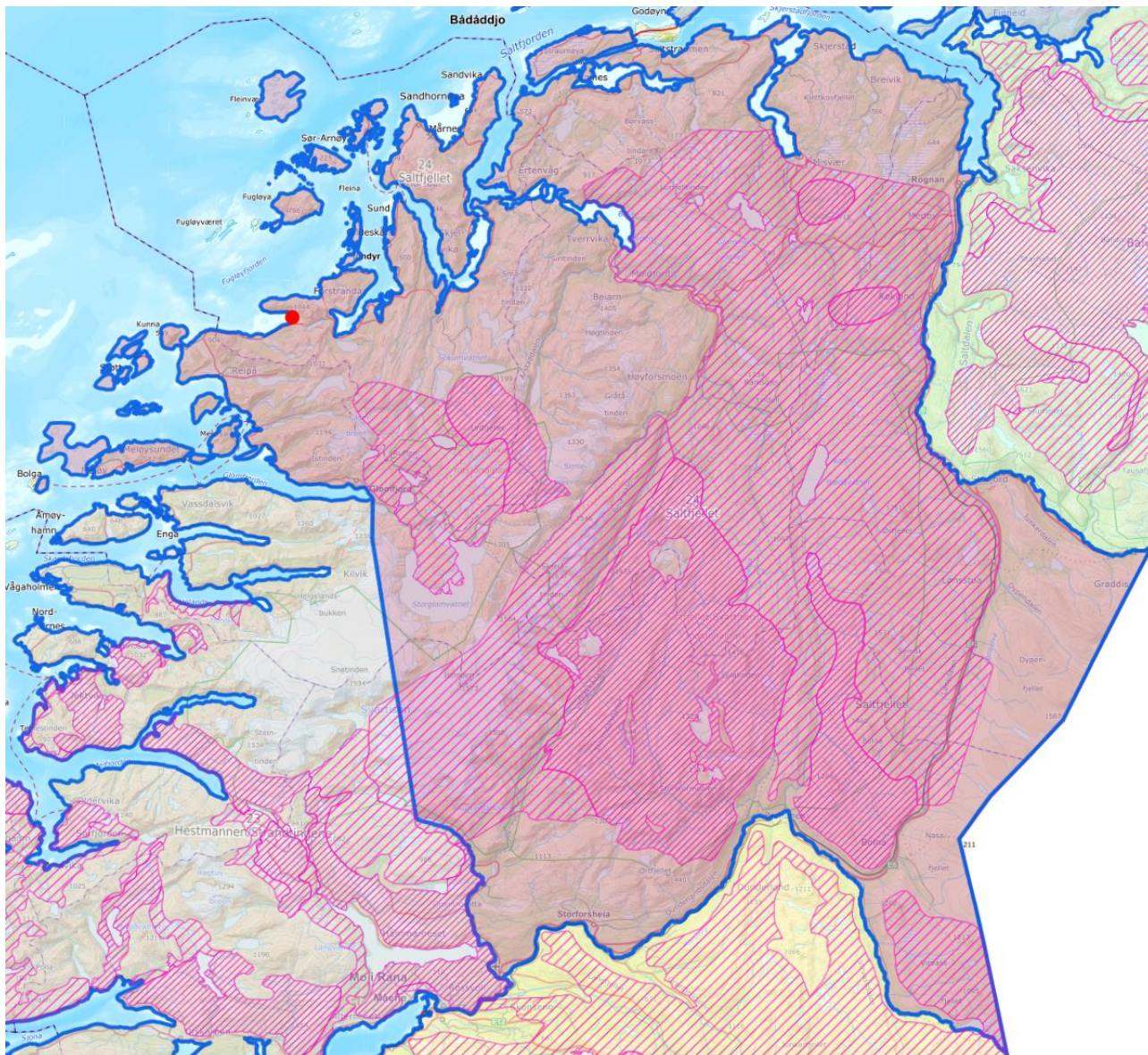
Distriktet har også god tilgang på sommerbeiter. Sommerbeitene er primært i området mellom Tållodalen i nord, Bjøllådalen i øst, Storglomvtnet og Svartisen i vest og Ørtfjell i sør. Det er også sommerbeiter øst for E6. Svenske samebyer har beiterett i distriktet øst for E6 i sommerhalvåret.

Figur 6: Sommerbeiter i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindrifas arealbrukskart. Høysommerland er markert med tett skraver, mens lavereliggende eller mindre intenst brukte sommerbeiter er markert med mindre tett skraver. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

Høstbeiter og parringsland

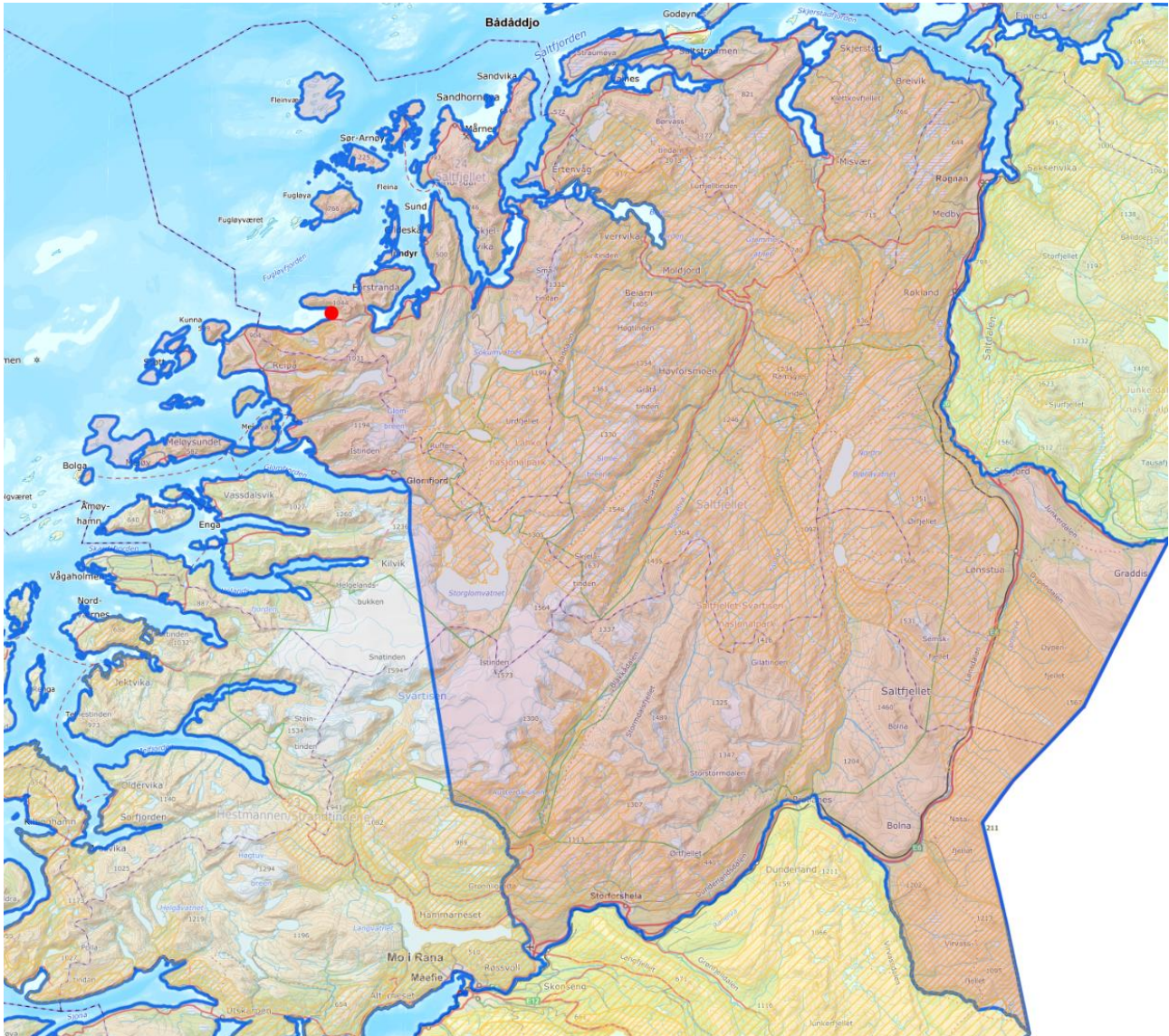
Høstbeitene er hovedsakelig nord og øst for sommerbeitene – det vil si øst for Beiardalen. Parringslandet er først og fremst i den sørlige delen av distriktet.

Figur 7: Høstbeiter og parringsland i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindriftas arealbrukskart. Parringsland er markert med tett skravur, mens tidig høstland er markert med mindre tett skravur. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

Høstvinterbeiter

Høstvinterbeitene er også hovedsakelig i den nordlige og østlige delen av distriktet.

Figur 8: Høstvinterbeiter i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindrifas arealbrukskart. Intensivt brukte høstvinterbeiter er markert med tett skravur, spredt brukte høstvinterbeiter er markert med mindre tett skravur. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

Vinterbeiter

Tilgangen til vinterbeiter er begrenset, og er distriktets minimumsfaktor. Vinterbeitene er hovedsakelig øst for Bjøllåvassdraget mot riksgrensen og nordover mellom Salten og Beiarfjorden. Kystnære områder i Meløy, Gildeskål og Bodø kan også brukes til vinterbeiter. Bruken av vinterbeiter avhenger mye av de til enhver tid rådende beiteforholdene. Når forholdene tilsier at man ikke kan holde flokken samlet, praktiserer distriktet spredt beitebruk. Når snø- og isforhold tillater det, bruker noen av siidaandelene de østvendte vinterbeitene. Kystvinterbeitene har i den senere tid blitt brukt årlig av flertallet av siidaandelene. De østvendte beiteområdene brukes i barmarksesongen av svensk reindrift, og dette kan redusere noe av distriktets muligheter til østvendt vinterbeiting. På grunn av manglende reinbeitekonvensjon har distriktet ikke lenger tilgang til vinterbeiter i Sverige.

Figur 9: Vinterbeiter i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindriftas arealbrukskart. Servinterland er markert med tett skravour, tidlig og mindre intensivt brukte vinterbeiter er markert med mindre tett skravour. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOS kartdatabase Kilden.

Oppsamlingsområder og flytt- og trekkleier

Oppsamlingsområder er naturlige avgrensninger i naturen hvor reinen kan samles midlertidig under innsamling til flytting, kalvemerking, skilling eller slakt. Flyttlei er en lei eller trasé i terrenget der reinen enten drives eller trekker selv mellom årstidsbeitene. Flyttleiene brukes også ved behov for flytting av rein i forbindelse med viktige aktiviteter i reindriften, som til og fra reingjerde i forbindelse med merking og slakting. Flyttleiene er også viktige for evakuering av rein ved dårlige beiteforhold (snø og is) eller rovviltangrep. Trekkleier er der reinen på egenhånd trekker mellom beiteområder.

Det er særlig utfordrende å kartfeste flyttleier da bruken av terrenget vil variere med blant annet vær og føreforhold. Reinbeitedistriktets vanligste flytte- trekkleier, samt oppsamlingsområder er framstilt på reindrifts arealbrukskart jf. Figur 7.

Figur 10: Oppsamlingsområder, flytt- og trekkleier i Saltfjellet reinbeitedistrikt i henhold til reindrifts arealbrukskart. Oppsamlingsområder er markert med oransje polygon, flyttleier med gule polygon og trekkleier med svarte linjer. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

3.4 Status samla belastning og utfordringer i reinbeitedistriktet

Som reindrifta ellers i Norge, har Saltfjellet reinbeitedistrikt mange inngrep og mye menneskelig aktivitet i deres reinbeitedistrikt som påvirker reindriffta negativt. Også Saltfjellet merker en utvikling der inngrep og forstyrrelser og antall mennesker i beiteområdene er økende. Videre har reindriffta generelt blant annet utfordringer med tap av rein til rovvilt, store utgifter og økende kostnader for å drive en effektiv reindrift, samt økende utfordringer med naturforhold som i stor grad skyldes de pågående klimaendringene.

Forstyrrelser og inngrep i reinbeiteområder kan føre til beslaglegging av beiteområder som ikke lenger blir tilgjengelig, unnvikelsesområder der reinen beiter mindre enn tidligere, redusert beitero og næringsopptak m.m. Videre fører forstyrrelser og inngrep til merarbeid og ekstra kostnader for reindrifftsutøverne som følge av økt behov for: gjeting, tilleggsfôring, hente tilbake rein på avveie, ressurser til flytting gjennom områder med forstyrrelser og inngrep m.m. Det er også verdt å nevne at reindriffta bruker mye ressurser og tid på dialog med utbyggere, utredere, kommuner og andre offentlige myndigheter osv. i utbyggingssaker – ressurser og tid som ofte ikke kompenseres og som kan gå på bekostning av gjeting av rein og andre viktige gjøremål i reindriffta.

Rovvilt

Distriktet har store tap til rovvilt og er innenfor prioritert yngleområde for jerv, gaupe og bjørn (Fylkesmannen 2018). Det er også mye ørn i distriktet som fører til tap av rein. Ifølge reinbeitedistriktet (Saltfjellet reinbeitedistrikt 2018) fungerte det tidligere å flytte rein til mindre rovviltutsatte områder (kystområder og øyer, men nå er rovdyrene kommet etter også til disse områdene.

	Saltfjellet reinbeitedistrikt	Nordland reinbeiteområde	Norge
Kalver til slakt og til påsett (etter tap) 22/23	36 %	38 %	48 %
Totaltap voksne og kalv 22/23	34 %	31 %	23 %

Konvensjonsbeiter i Sverige

På grunn av manglende reinbeitekonvensjon med Sverige (jf. kapittel 2.1.1), har distriktet mistet tilgang til vinterbeiter i Sverige. Vinterbeiter er minimumsfaktoren i distriktet, og det er viktig å ikke overutnytte vinterbeiter. Tradisjonelt har tre siidaandeler vært på vinterbeite i Sverige. Uten tilgang på vinterbeiter i Sverige, belastes vinterbeitene innenfor distriktsgrensene i Norge mer.

Friluftsliv, reiseliv og fritidsboliger

Det er betydelig friluftslivs- og reiselivsaktivitet i distriktet hele året. Nye former for friluftsliv som toppturisme og kiting fører også til menneskelig aktivitet inn i nye områder, og fører blant annet til redusert beitero for reinen i disse områdene. Nasjonalparker i distriktet har også bidratt til å øke friluftslivsaktivitet i utmarka. Distriktet er i nærområdet til Bodø, noe som påvirker reinbeitene i form av økt bruk av utmarka. Tilrettelegging av skiløyper og markedsføring av toppturmål i områder der det tidligere var lite menneskelig aktivitet, er eksempler på tiltak som har ført til forstyrrelser og mindre beitero i viktige vinterbeiter og sårbare kalvingsområder, men også andre tider på året.

Distriktet er videre påvirket av mange fritidsboliger og hyttefelt, og det er i tillegg avsatt mange fremtidige utbyggingsområder for fritidsboliger i kommuneplaner. Hyttefeltene legger beslag på beiteland og fører til økt ferdsel og forstyrrelser i utmark.

Kraftverk og kraftlinjer

Det er flere store og små vannkraftutbygginger i Saltfjellet reinbeitedistrikt. Det siste større kraftverket var Svartisen kraftverk som ble satt i drift i 1993. Det er også flere mindre kraftverk som har fått konsesjon, men

som ikke er ferdig utbygd. Flere søknader om små vannkraftverk i distriktet er det siste tiåret avslått av NVE/OED av hensyn til reindrift.

Sentralnettet (420 kV) går tvers gjennom distriktet, og det er også regionalnettsledninger i distriktet (66 kV og 132 kV). Det er også planer om en ny 132 kV kraftledning mellom Sundsfjord og Saltstraumen. Kraftutbyggingene har blant annet ført til beitetap og utfordringer med flytting av rein.

Veg og jernbane

E6 og Nordlandsbanen går gjennom distriktets østlige beiteområder. Veg og jernbane har forårsaket mye reinpåkørsler – Saltfjellet er et av reinbeitedistriktene i Norge som har hatt flest reinpåkørsler. Det siste tiåret er det bygget reingjerder langs jernbanen på Saltfjellet i flere omganger for å redusere reinpåkørslene. Utbygginger av vei og bane har også ført til at flytteleier ikke lengre kan brukes som tidligere (blant annet på grunn av utbedringer av E6 og bygging av Kjernfjelltunnelen). Det er også ytterligere planer om utbygginger på vei som trolig vil påvirke reinbeitedistriktet negativt (E6 gjennom øvre Saltdal).

Masseuttak

Også dagbrudd/masseuttak er en utfordring i distriktet. Det er flere eksisterende og planlagte dagbrudd. Blant annet er det planer om uttak av kvarts på Nasafjell, som vil gi store utfordringer for utøvelsen av reindrift i den østlige delen av distriktet.

Landbruk

Nydyrking har tidligere ført til at reinbeitedistriktet har tapt mye beiter, og som fører til utfordringer og merarbeid når reinen trekker inn på innmarka. Ifølge distriktsplanen til Saltfjellet har det i den senere tid vært mindre nydyrking enn tidligere.

Skogsbilveier medfører økt aktivitet og ferdsel i utmarka som forstyrrer reinen.

Klimaendringer

Klimaendringene er en stor utfordring for reindriften, og medfører først og fremst utfordringer med vinterbeitene som låses som følge av mildværsperioder på vinteren. Også gjengroing av beiter og endring av plantesammensetning kan på sikt medføre utfordringer for rein og reindriften i enkelte områder. Rapporten *Klimautfordringer og arealforvaltning for reindriften i Norge* (Riseth og Tømmervik 2017) oppsummerer klimautfordringene slik:

De mest framtrepende effektene er gjengroing og heving av skoggrensene og mer usikre vintre. Det kan medføre redusert beitekapasitet/tilgjengelighet, redusert framkommelighet/sikkerhet og behov for endringer i flytte- og arealbruksmønstret. Det er behov for rydding og sikring av flytteleier, samt sikring av områder som også er utsatt for konkurrerende arealbruk, bl.a. vinterbeiteområder i lågfjellet, vårbeiteområder og kalvingsområder.

Saltfjellet reinbeitedistrikt har hatt beitekriser tre av de fire siste vintrene som følge av låste beiter (på grunn av vekslings mellom regn og snø). Slike beitekriser var relativt sjelden tidligere (Statsforvalteren 2023).

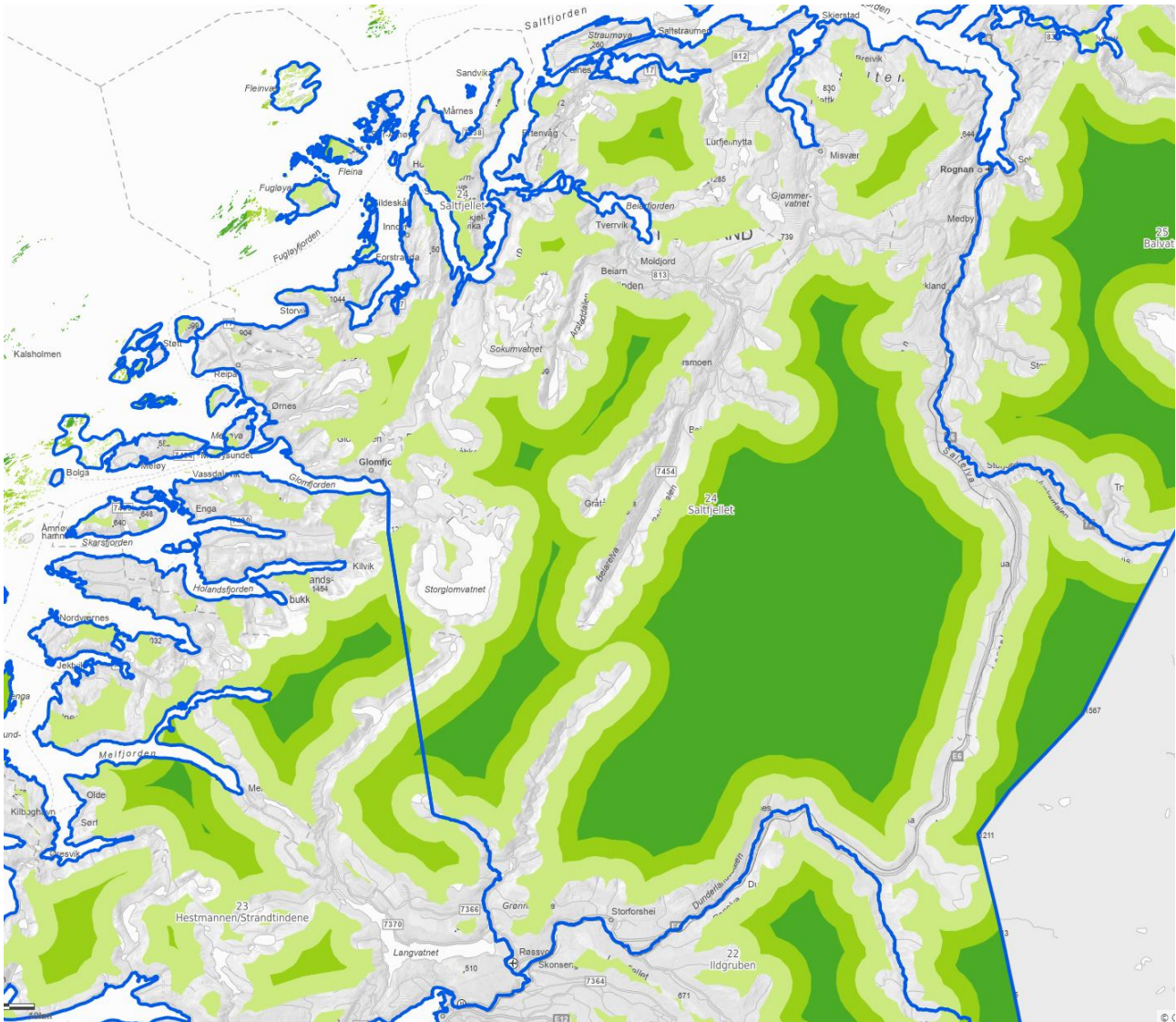
Andre utfordringer og forhold

Også motorferdsel, jakt, skiløyper m.m. bidrar til forstyrrelser og inngrep i beiteland og kan ha negative konsekvenser for reindriften.

INON – inngrepsfrie områder:

Det er ikke mulig eller hensiktsmessig å liste opp alle inngrep og forstyrrelser som påvirker et reinbeitedistrikt. Vi viser imidlertid til INON-kartene fra 2018 som viser «inngrepsfrie områder» i Saltfjellet reinbeitedistrikt (figur 10). INON-kartene har sine begrensninger siden de blant annet ikke omfatter en del inngrep og aktiviteter som påvirker reinen og reindriften negativt (blant annet turishytter, stier og viktige friluftslivsområder, jaktområder, skuterløyper m.m.). Men, INON-kartene illustrerer at store deler av Saltfjellet reinbeitedistrikt er preget av inngrep.

Som INON-kartet viser, er det særlig i de vestlige delene av Saltfjellet reinbeitedistrikt lite gjenværende inngrepsfrie områder. Distriktet er likevel blant få distrikt i Nordland med relativt store sammenhengende inngrepsfrie områder takket være de store verneområdene på Saltfjellet.

Figur 11: Inngrepsfrie områder i Saltfjellet reinbeitedistrikt (INON-kartlegging fra 2018). Distriktsgrensen er markert med blå linje. Inngrepsfrie områder pr. 2018 er markert med grønt. Kartdata er fra Miljødirektoratet.

4 Kjent kunnskap om inngrep og menneskelig aktivitet sin påvirkning på rein og reindrift

4.1 Reinbeiter og funksjonsområder

Tradisjonell reindrift baserer seg på at reinen er på utmarksbeite hele året. Plantetilgang og andre naturforhold varierer gjennom året, og dette gjør at reinbeitedistriktet må ha tilgang på alle typer årstidsbeiter med ulik plantesammensetning for at reinen skal kunne overleve. Reinen har også andre behov gjennom året som krever ulike typer landskap og terreng.

Vinterbeitene må inneholde gode forekomster av lav og samtidig være tilgjengelige for reinen (moderate mengder snø og liten fare for låste beiter i form av is). Kalvingslandet avhenger av tidlig snøsmelting og lav risiko for rovviltangrep, og parringslandet må være næringsrikt og uten forstyrrelser slik at flokken holdes samlet og simlene blir bedekket. Reindriften er derfor også avhengig av flyttleier for å flytte reinen mellom ulike beiteområder og ulike årstidsbeiter.

I forbindelse med samling og flytting av reinflokken er det viktig med uforstyrrede oppsamlingsområder der reinen kan hvile/oppholde seg mens reindriftsutøverne samler småflokker («restdyr») før hele reinflokken flyttes videre. Flyttleier og oppsamlingsområder er gitt et særlig rettsvern gjennom reindriftsloven § 22 (Lovdata 2017).

Også innad i samme årstidsbeite er det variasjoner i plantesammensetning og andre naturforhold som gjør at reinen må kunne trekke mellom ulike beiteområder. Snøsmelting og insekter er for eksempel avgjørende faktorer for hvor reinen til enhver tid oppholder seg og beiter på sommerbeitene. Raske endringer i form av rovviltangrep eller endret værforhold som høy temperatur, store snøfall eller frost, gjør at flytt- og trekkleier må være tilgjengelige til enhver tid. Videre er reinbeitedistriktet avhengig av å kunne merke reinkalver, ta ut rein til slakt, og skille ut rein som er kommet over fra nabolandsdistriktene. For dette arbeidet må reinen kunne samles og flyttes til egnede områder for å ha reinen i gjerde.

Gjennom året er reinbeitedistriktet avhengig av tilgang på store arealer med ulike egenskaper, samtidig som det må være tilgang på alternative arealer slik at reinen kan ledes eller selv trekke til de områdene som til enhver tid er tilgjengelig, best egnet og minst utsatt for farer. Alternative arealer er også viktig for å kunne spare områder for overbeiting. Dette gjelder særlig vinterbeiter som ved beiting over tid og med mange individer, trenger hvile for at beitene skal bygges opp igjen. Det er derfor vanlig at reinbeitedistriktet ruller mellom ulike vinterbeiter og lar beitene hvile på omgang.

De viktigste områdene i reindriften er definert som *særverdiområder*. Særverdiområder omfatter flyttleier, brunstland, kalvingsland, sentrale luftingsområder, samt områder i og ved anlegg til merking, skilling og slaktning (Landbruks- og matdepartementet 2021). Også minimumsbeiter er særlig viktige for reindriften. Minimumsbeiter er det årstidsbeitet som begrenser distriktets reintall, og er et viktig grunnlag for fastsettelsen av øvre reintall for reinbeitedistriktet.

4.2 Generelt om forskning på inngrep og aktivitet i reinbeiteområder

Det er generell enighet om at både inngrep og menneskelig aktivitet i varierende grad har negative konsekvenser for reindriften. Forskning på effekter av tekniske inngrep og forstyrrelser har vist at reinsdyr påvirkes av både inngrep og tilhørende menneskelig aktivitet. Reinen har ulike reaksjoner som omfatter både fysiologiske responser, atferdsendringer og unnvikelse (Strand m fl 2017). Videre kan enkelte inngrep være til hinder for dyrenes naturlige vandringer og virke som barrierer i landskapet.

Når det gjelder vurdering av hvor omfattende de negative konsekvensene er, deler forskningsmiljøet seg. I en rapport fra 2017 (Strand m fl 2017) er 11 ulike undersøkelser av effekter på reinsdyr sammenfattet. Disse

studiene kommer til ulike resultat hva angår vurdering av konsekvenser for reindrifta. Rapporten peker på en del utfordringer og begrensninger når det gjelder forskning på temaet. Blant annet kan forskernes valg av metode påvirke resultatene. Også valg av skala på forskningen kan være avgjørende for forskningsresultatet. Det er utfordringer både med å undersøke effekter av et inngrep i et for stort geografisk område, og med å undersøke effektene på et for snevert geografisk område. Forskningens omfang i tid kan også være avgjørende for hvilke resultater man kommer frem til.

Selv med disse forskningsmessige utfordringene, er forskerne omforent om at inngrep og forstyrrelser påvirker reinens arealbruk, beiteutnyttelse og vandringsmuligheter.

4.2.1 Direkte lokale effekter, indirekte regionale effekter og kumulative effekter

Det er vanlig å dele inn tap av beiteareal i tre kategorier – direkte lokale effekter, indirekte regionale effekter og kumulative effekter (Lie 2006).

Direkte lokale effekter

Normalt er det direkte tapet av beiteareal av et inngrep relativt lite sett opp mot det totale reinbeitearealet i et reinbeitedistrikt. Inngrep og menneskelig aktivitet fører imidlertid også til økt stress hos rein som er i nærheten, og kan resultere i unnvikelse og fluktreaksjon.

Det er forsket på adferdsendringer hos rein i nærheten av inngrep og menneskelig aktivitet. Forskning viser at selv om reinen kan oppholde seg i områder med forstyrrelser, er de mer urolige. Dette fører til redusert beitetid (energiopptak) og økt energiforbruk i form av frykt- og fluktadferd. Redusert energiopptak samtidig med økt energiforbruk påvirker reinens kondisjon. Redusert kondisjon kan igjen føre til redusert overlevelsessevne. Mindre proteinreserve, som opparbeides i barmarksperioden, kan svekke evnen til å overleve vinteren. Redusert kondisjon kan også redusere motstandsdyktighet blant annet ved rovviltangrep.

Indirekte regionale effekter

Områder som blir mindre brukt av reinen som følge av menneskelig aktivitet og forstyrrelser, er eksempler på indirekte regionale tap av beiteareal. Unnvikelseeffekt får man når rein unnviker eller reduserer bruken av beiteområder med inngrep og/eller med menneskelig aktivitet. Rein kan unnvike et område i en viss radius rundt inngrepet eller aktiviteten, og sensitive dyr, særlig simple med kalv, vil redusere bruken av området mer enn dyr med mer risikovillighet. Studier viser også at risikovilligheten øker ved mangel på alternative beiteområder (Skarin m.fl. 2008). Det betyr at rein som primært ville ha unngått områder med forstyrrelser, kan oppsøke disse i mangel på gode alternative områder.

Studier viser også at rein kan oppsøke områder med forstyrrelser i perioder med insektstress om sommeren, dersom disse områdene har lavere tetthet av insekter (Skarin m.fl. 2004). Skarin m.fl. (2008) har også påvist at rein oppsøker områder nærmere menneskelig aktivitet dersom disse er spesielt gode beiteområder. Det er bred enighet om at den største unnvikelseeffekten kommer av menneskelig aktivitet, og at fysiske inngrep i seg selv normalt har mindre negativ effekt. Men, også fysiske inngrep kan medføre unnvikelseeffekt – særlig dersom det kan knyttes til menneskelig aktivitet. Forstyrrelser i anleggsperioden kan ha stor betydning for hvordan reinen i ettertid oppfatter inngrepet. Får reinen negative opplevelser under anleggsarbeidet, kan det føre til at det tar lengre tid før de tar et område i bruk igjen. Blir anleggsarbeidet utført skånsomt, f.eks. når dyrene ikke er i området, vil konsekvensene på lang sikt sannsynligvis bli mindre. I hvilken grad reinen vil tilvenne seg et inngrep, og hvor fort de vil gjøre det, avhenger blant annet av graden og typen av menneskelig aktivitet i tilknytning til anlegget etter at anlegget er etablert (Aanes m.fl. 1996).

Videre er det påvist at rein kan reagere på menneskeskapt linjer i terrenget (kraftledninger, rørgater, veier mm), og at slike linjer kan få en barrierevirkning. Slike barrierevirkninger kan få konsekvenser i forhold til utnyttelse av marginale beiteareal ved at mindre beiteareal på «den andre siden» av barrieren blir mindre

attraktivt og dermed mindre utnyttet. Barrierevirkninger kan også få konsekvenser for trekkleier og flyttleier ved at reinen vegrer seg for å krysse det som oppleves som en barriere (Vistnes 2004).

Kumulative effekter

Kumulative effekter av inngrep og menneskelig aktivitet er de samlede, langvarige effektene. For eksempel kan redusert beiting i barmarksesongen føre til redusert proteinreserve som er nødvendig for å klare seg gjennom vinteren. Dette kan føre til økt dødelighet, redusert drektighet, lavere kalvingsprosent, redusert kalveoverlevelse, lavere slaktevekter og samlet sett redusert produksjon. Vistnes m fl (2004) fremhever tre viktige kumulative effekter:

- Tap av bæreevne – det blir plass til færre rein som følge av tap av beiteland
- Økte tap til rovdyr når dyrene presses sammen på mindre og mindre områder
- Redusert produksjon og dårligere slaktevekter dersom ikke reintallet reduseres i takt med tap av beiteland.

Statsforvalteren i Nordland (2021) har sett nærmere på om det er en sammenheng mellom tap av reinkalver og nærhet til større tekniske inngrep. I Nordland reinbeiteområde har det de siste 20-30 årene vært en økende trend med tap av rein (opp mot 50-70 % tap for det enkelt reinbeitedistrikt). Samtidig er rovviltbestanden tilsynelatende konstant i samme periode. Statsforvalteren mener det er en sammenheng mellom tap av reinkalver og nærhet til større tekniske inngrep.

Kumulative effekter kan også referere til mer lokale samlede effekter av flere inngrep og menneskelig aktivitet i samme område. Eftestøl m fl (2021) har undersøkt kumulative effekter i et reinbeitedistrikt i Nordland, der fokuset har vært på å undersøke hvordan økende aktivitet og inngrep i et område påvirker reinens bruk av området. Studien fant at reinen i det aktuelle reinbeitedistriktet generelt tolererer lav intensitet av menneskelig aktivitet og forstyrrelser. Ved økt kumulative forstyrrelser (forstyrrelser fra flere kilder) unngikk reinen disse områdene med inntil 1 km om våren og 0,25 km resten av året. Studien viste at reinen reduserte bruken av de respektive sonene (0,25 og 1 km) med mellom 92 og 98 % ved høy kumulativ effekt (flere samtidige forstyrrelseskilder). Reinen kan bli påvirket utenfor henholdsvis 0,25 og 1 km, men studien fant ingen signifikant effekt av flere samtidige forstyrrende kilder utover disse sonene.

5 Verdivurdering, vurdering av påvirkning og konsekvenser

5.1 Områdebeskrivelse og verdivurdering

Områdene nordøst, sør og sørvest for Storvik brukes primært til vinterbeite, men de er også ifølge reindrifas arealbrukskart egnet til vårbeiter, sommerbeiter og høstvinterbeiter.

Det er i reindrifas arealbrukskart registrert flere flyttleier i området og det er også registrert flyttleie gjennom planområdet.

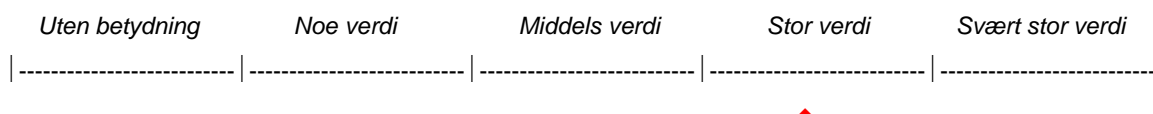

Figur 12: Flytt- og trekkleier i tiltaks- og influensområdet i henhold til reindrifas arealbrukskart. Flyttleier er markert med gule polygon, trekkleier med svarte linjer og sjøtransport er markert med svartstiplet linje. Tiltaksområdet er markert med rød sirkel. Kartdata er hentet fra NIBIOs kartdatabase Kilden.

I selve planområdet, og i umiddelbar nærhet, er beiteverdien svært begrenset som følge av topografi, diverse inngrep og dyrka mark. Men, på grunn av at planområdet er en landskapsmessig flaskehals som binder to beiteområder sammen, er planområdets influensområde betydelig større enn planens nærområde. Flytt- og trekkleia som går gjennom planområdet binder sammen disse beiteområdene, og dersom planforslaget får negative konsekvenser for flytt- og trekkleia, vil også muligheten til å utnytte beiteområdene kunne bli svekket. Derfor er det også relevant å ta med beiten nord, nordøst, sør og sørvest for Storvik i verdivurderingen.

Verdivurdering beiteområder

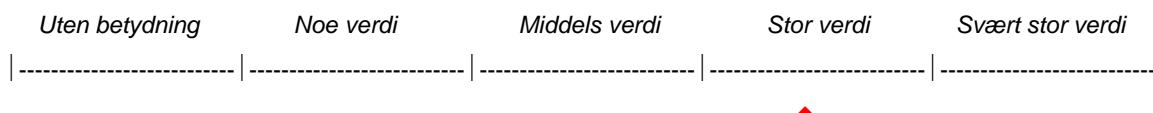
Vår-, sommer- og høstvinterbeitene ved Storvik vurderes å ha *middels* verdi. Området ligger helt i randsonen av distriktets vinterbeiter, men da vinterbeiter er distriktets minimumsfaktor og vinterbeitene ut mot kysten har blitt særlig viktige de senere årene som følge av klimatiske endringer, vurderes de til å ha *stor* verdi. Samlet vurderes verdien av tiltaks- og influensområdets reinbeiter til *stor* verdi.

Verdivurdering flyttlei

Flyttleier har generelt stor verdi fordi reinen er avhengige av å kunne trekke mellom beiteområder lokalt, og reindriften er avhengig av å kunne flytte rein mellom sesongbeiter, og internt mellom ulike beiteområder. Forstyrrelser eller inngrep i flyttleier kan hindre/reducere naturlig trekk eller gjøre flytting av rein arbeids- og ressurskrevende for reindriften.

Flyttleia som berøres av planområdet er en av to flyttleier som binder sammen større beiteområder. Den vurderes til å ha *stor* verdi

Tabell 5-1: Verdivurdering for beiteområder og flyttleier er markert med gult i tabellen.

Delkategorier	Verdi for reindrift				
	Uten betydning	Noe verdi	Middels verdi	Stor verdi	Svært stor verdi
Flyttleier, trekkleier og anlegg		Gjerder og anlegg ikke i bruk	Mindre brukte trekkleier Mindre viktige gjerder og anlegg	Alternative flyttleier Trekkleier Gjerder og anlegg med alternativ	Aktive flyttleier Gjerder og anlegg uten alternativ
Beiteområder og kalvingsområde			Mindre viktige beiteområder	Særlig viktige beiteområder	Kalvingsområder Beiteareal som er minimumsfaktor

5.2 Påvirkning og konsekvensvurdering

Det er generell enighet om at både inngrep og menneskelig aktivitet i reinbeiteområder har negative konsekvenser for rein og reindrifta. Forskning på effekter av tekniske inngrep og forstyrrelser har vist at reinsdyr er sårbare ovenfor både inngrep og tilhørende menneskelig aktivitet. Reinsdyr reagerer videre negativt på støy og lukt som de kan forbinde med fare.

Vi skal i dette kapittelet vurdere utbyggingen av Storviksanden Camping sin påvirkning på reindrift. For å kunne gjøre dette er det viktig å definere referansealternativet (0-alternativet). Vi legger til grunn for referansealternativet at reindrifta i tiltaksområdet allerede er påvirket av eksisterende veg, inngrep og aktivitet. Det er derfor kun endringene som utbygging av campingplassen medfører vi skal vurdere.

Tiltakets påvirkning	Ødelagt/ sterkt forringet	Forringet	Noe forringet	Ubetydelig endring	Forbedret
Reindrift	Stenging av flyttlei. Inngrep i kalvingsområder som gjør disse ubrukelige. Inngrepet avskjærer eksisterende beiteområder for framtidig bruk.	Mindre inngrep i kalvingsområder som tilnærmet kan brukes som før. Betydelig arealbeslag eller tap av beite. Sperring av trekklei med få alternativer trekkmuligheter.	Arealbeslag eller tap av beite i noe omfang. Sperring av trekklei med flere alternativer trekkmuligheter.	Ingen eller minimal andel av beiteområde blir berørt.	Nye/tidligere beiteområder blir gjort mer tilgjengelig. Tidligere flyttlei og trekklei kan gjenåpnes.

Tabell 5-2 veiledning for vurdering av påvirkning i henhold til Håndbok v712

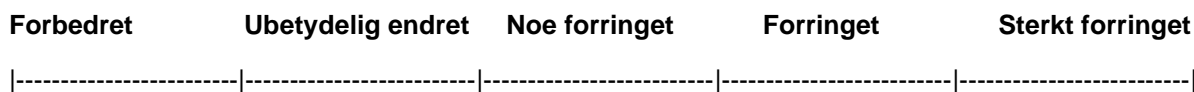
I telefonsamtale 16.01.2024 redegjorde distriktsleder for at de hadde vært på befaring av området sammen med representanter fra statsforvalteren og kommunen. Ut ifra det de så på denne befaringen, så var distriktsleders oppfatning at planen ikke vil medføre nevneverdige konsekvenser for reinbeitedistriktet, dersom man holder seg til den foreslåtte planen.

Fra Gildeskål kommune har vi fått oversendt et referat fra befaringen som viser at tre representanter for distriktsstyret deltok, sammen med tre representanter fra Statsforvalteren reindriftsavdeling, samt to representanter fra kommunen. Formålet med befaringen var å se på flere foreslåtte nye byggeområder i forslag til revidert kommuneplanens arealdel, hvorav Storviksanden Camping var en. I referatet gjengis det ikke noen uttalelse fra reinbeitedistriktet angående Storviksanden Camping.

Kommunens ansatte som var med på befaringen og skrev referatet, fortalte at distriktet ikke hadde sagt noe angående Storviksanden Camping under befaringen. Distriktet ble forelagt referatet fra befaringen og bedt om å gi en uttalelse til referatet og forslagene i KPA innen 15.10.23. I sin uttalelse 10.10.23 skriver distriktet at de har diskutert de forskjellige prosjektene fra KPA i distriktsstyret. Distriktet kommer med innvendinger mot flere av de andre forslagene i arealplanen, men nevner ikke Storviksanden Camping. Distriktet syntes referatet så greit ut, men påpekte noen mindre endringer som ikke gjaldt Storviksanden Camping.

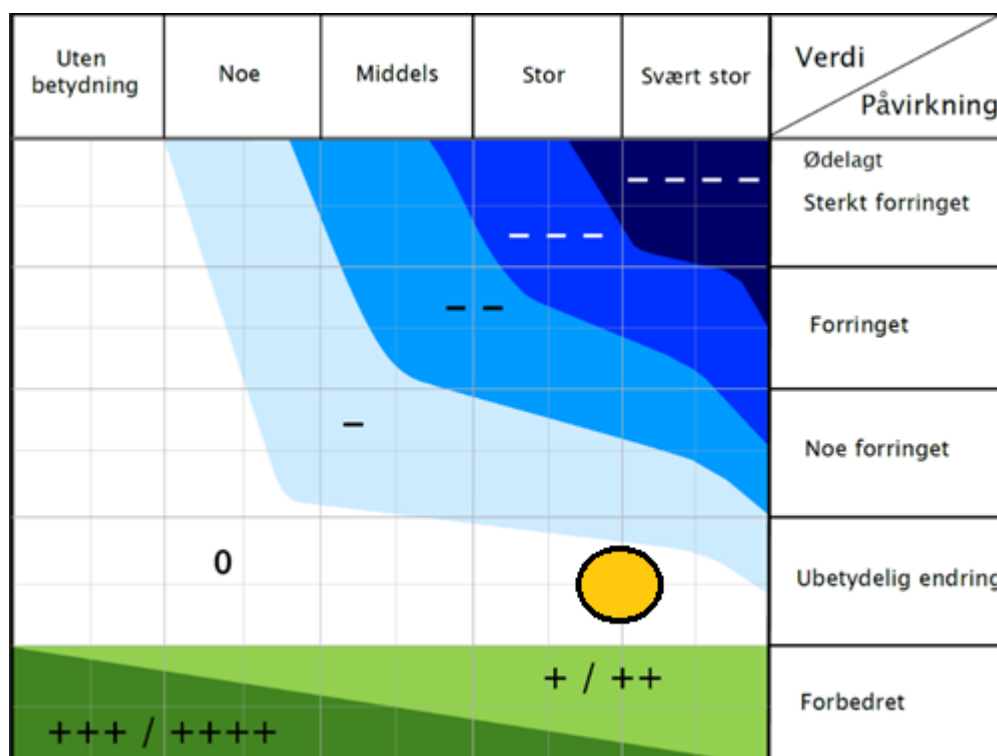
Campingplassen vil kunne generere en økt menneskelig ferdsel i de omkringliggende beiteområdene. Ettersom dette området hovedsakelig er blitt benyttet som vinterbeiter i senere år, vurderer vi at denne økningen i menneskelig ferdsel vil ha begrenset påvirkning

Vi vurderer at utbyggingen av Storviksanden Camping ikke vil ha noen nevneverdig påvirkning på reindriften i området, slik at området vil bli *ubetydelig endret*.

Vurdering av konsekvens

Verdien av plan- og influensområdet er vurdert til *stor* verdi for reindrift og påvirkningen er vurdert til å være *Ubetydelig*. Dette gir en konsekvensgrad tilsvarende *uten betydning* (0).

Figur 13: Beregnet konsekvens av det planlagte tiltaket. Konsekvens fremkommer ved å sammenholde grad av verdi i x-aksen med grad av påvirkning i y-aksen. De to skalaene er glidende.

5.3 Planforslagets effekt for samlet belastning

Forskrift om konsekvensutredninger (Lovdata 2017 b) fastslår at der hvor reindriftsinteresser blir berørt, skal de samlede virkningene av planer og tiltak innenfor det aktuelle reinbeitedistriktet vurderes.

I kapittel 4.4 er status for samla belastning og viktige utfordringer som preger Saltfjellet reinbeitedistrikt oppsummert.

Tiltaket med utbygging av Storviksanden camping vil etter vår vurdering ikke medføre noen nevneverdig økning i samlet belastning for Saltfjellet reinbeitedistrikt.

6 Avbøtende tiltak

Det finnes i mange tilfeller en rekke mulige avbøtende tiltak som kan redusere negative konsekvenser ved tiltak og utbygginger i reinbeiteområder. I hvilken grad tiltakene er hensiktsmessige eller ikke, vil variere avhengig av forhold som terreng/landskap, reinbeitedistriktets bruk av tiltaks- og influensområdet og flere andre variabler. Ofte er den beste løsningen en pakke med flere avbøtende tiltak i anleggs- og driftsfasen som er tilpasset det enkelte distrikt, og som tiltakshaver sammen med reinbeitedistrikt har kommet frem til gjennom konstruktiv dialog.

I dette tilfellet ser vi ikke noen spesielle behov for avbøtende tiltak.

7 Referanser

Aanes R., Linnell J.D., Swenson J.E., Støen O.G., Odden J. og Andresen R. (1996) Menneskelig aktivitets innvirkning på klauvvilt og rovvilt NINA Oppdragsmelding 412 [Lenke](#)

Eftestøl, S., Tsegaye, D., Flydal, K., Colman, J. E. (2021) Cumulative effects of infrastructure and human disturbance: a case study within a semi-domesticated reindeer herd. *Landscape Ecology* 36, 2673-2689. [Lenke](#)

Hjortevilt.no (2023) Økt hastighet gir flere ulykker [Lenke](#)

Landbruks- og matdepartementet (2021) Reindrift og plan- og bygningsloven – veileder, Publisert 28.04.2021 [Lenke](#)

Lie, I., Vistnes, I. og Nellemann, C. (2006) Bit for bit utbygging av hytter reduserer reindriftens beitearealer *Utmark* 2/2006 [Lenke](#)

Lovdata.no (2017) Lov om reindrift (reindriftsloven), Kunngjort 15.06.2017 [Lenke](#)

Miljødirektoratet (2018) Inngrepsfrie naturområder [Lenke](#)

Saltfjellet reinbeitedistrikt 2018 Distriktsplan for Saltfjellet reinbeitedistrikt. [Lenke](#)

Sametinget (2020), Sametingets planveileder; Publisert 2021 [Lenke](#)

Skarin, A., Danell, O., Bergstrom, R. & Moen, J. (2004) Insect avoidance may override human disturbances in reindeer habitat selection *Rangifer* 24 [Lenke](#)

Skarin, A., Danell, O., Bergstrom, R. & Moen, J. (2008) Summer habitat preferences of GPS-collared reindeer *Rangifer tarandus tarandus Wildlife Biology* 14 [Lenke](#)

Statens vegvesen (2021) Konsekvensanalyser - Håndbok V712 Statens vegvesens håndbokserie [Lenke](#)

Statsforvalteren i Nordland (2021) Er det en sammenheng mellom tap av reinkalver og nærhet til større tekniske inngrep? [Lenke](#)

Strand O, Colman JE, Eftestøl S, Sandström P, Skarin A og Thomassen J. (2017) Vindkraft og reinsdyr – en kunnskapssyntese. NINA Rapport 1305 [Lenke](#)

Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K.S. (2004) Inngrep i reinbeiteland NINA Temahefte 26 [Lenke](#)

Statsforvalteren i Nordland (2021 a) Distriktsplaner Sist endret 26.10.2021 [Lenke](#)

Landbruksdirektoratet (2021 a) Reindriftens arealbrukskart, Publisert 08.12.2021 [Lenke](#)

Landbruksdirektoratet (2021 b), Veileder for ajourhold av reindriftens arealbrukskart, Publisert 23.06.2021 [Lenke](#)